

[Holger Eriksen.]

slet ikke kan tænke sig at kæmpe paa lige Fod med de øvrige Partier. Hvis man gav Venstre en Sandhedsindsprøjtning og derefter spurgte, hvad der i Virkeligheden er i Vejen med det foreliggende Lovforslag, saa kunde Svaret kun blive et eneste, nemlig at det, der er galt, er, at Forslaget ikke giver Venstre en Præference over for de øvrige Partier.

Jeg faar desværre ikke Tid til at beskæftige mig med det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, som jeg ellers vilde have givet et lille kort Svar, men jeg vil gerne over for Ordføreren for Retsforbundet, det ærede Medlem Hr. Bjørner, fremhæve, at efter min Mening er det noget af det mest ørkesløse her i Verden at drøfte Retsforbundets specielle Valglovsideal, og den Omstændighed, at de nu er blevet udvidet til ogsaa at inddrage Spædbørn som Vælgere, har i hvert Fald ikke gjort det Ideal mere spændende for mit Vedkommende. Paastanden om, at Vælgerne ikke har Indflydelse paa Kandidatopstillingen, hører ingen Steder hjemme, i hvert Fald ikke i Almindelighed. Jeg ved ikke, hvordan man har det inden for Retsforbundet, men inden for mit Parti er det langt fra Partiledelserne, der udpeger Kandidaterne — det er Vælgerne selv. Den subsidiære Stemmeafgivning ser smuk ud paa Papiret, men den vil i Praksis skabe en forfærdende Procentdel af ugyldige Stemmer. Vi har i Forvejen ugyldige Stemmer nok, men i samme Øjeblik man skal til at stemme subsidiært — endda første og anden Gang subsidiært —, vil det hele ende i Kaos, og saa faar man ikke noget Indtryk af, hvad Vælgerne i Virkeligheden ønsker.

Det ærede Medlem Hr. Bjørner spurgte mig ogsaa, hvorfor Socialdemokratiet ikke stillede Forslag om de smaa Partiers Indflydelse paa det Tidspunkt, da Socialdemokratiet kun havde to Medlemmer. Jeg kan oplyse, at da Socialdemokratiet havde to Medlemmer i dette høje Ting, da var det procentuelt langt stærkere, end Retsforbundet er i Dag, da det er repræsenteret ved 6 Medlemmer og burde have 7. Da havde vi en helt anden Valglov, som i høj Grad vanskeliggjorde det for de smaa Partier at blive repræsenteret. Det ærede Medlem talte ogsaa kraftigt mod Retten til at lave Partiliste. Det er først i den allersidste Tid, Retsforbundet har faaet en saadan Indstilling. Jeg husker, at det tidligere i ikke ringe Grad har anvendt Retten til at bruge Partiliste.

Jeg har til sidst kun to Ord at sige til Repræsentanten for Hovedstadens Venstre, det ærede Medlem Hr. Skov Jørgensen.

Jeg skal ikke komme ind paa hans lange Forsvar, men kun nøjes med at fastslaa, at hans Tale konkluderede deri, at de tyndt befolkede Egne i Jylland maatte have forholdsvis flere Mandater end København, og endvidere i, at de Stemmer, der afgaves i København, ikke maatte faa nogen som helst Indflydelse paa Kandidatudpegningen i Jylland. Det vil med andre Ord sige, at det, som det ærede Medlem gik ind for, var, at naar Venstre er forholdsvis stærkere i Jylland end andre Partier, saa skal Stemmerne derovre have en tungere Vægt end f. Eks. de Stemmer, der afgives i København, hvor Socialdemokratiet er stærkest. Se, naar Retfærdsbegreberne er af en saadan Karakter, finder jeg egentlig, at en Diskussion er aldeles overflødig.

Harald Petersen: Jeg vil gerne først knytte et Par Bemærkninger til det, som den højtærede Indenrigsminister fremkom med for et Øjeblik siden. Det skuffet mig naturligvis, at han ikke fandt mit Indlæg i Gaar og de Synspunkter, jeg deri fremsatte, tilfredsstillende, men det maa jeg altsaa bære. Jeg takker Ministeren for hans Svar paa et Par af de Spørgsmaal, jeg har stillet, bl. a. vedrørende Arbejdet med Forfatningsrevisionen i Forbindelse med den Valglovsrevision Nr. 2, som altsaa maa komme inden saa forfærdelig længe. Vi blev beroliget med, at Forfatningsrevisionen bliver fremmet mest muligt, men da den endnu hverken er fremmet eller fremmet mest muligt, maa vi altsaa stadig vente paa, at den skal komme. Jeg takker ogsaa for Erkendelsen af, at den Arealfaktor, der nu spiller saa stor en Rolle, ogsaa i det nye Forslag, og som begyndte i 1915 — hvad jeg nok havde en Fornemmelse af —, var kommet til Veje, ikke paa Grundlag af logiske Overvejelser eller dybtgaaende videnskabelige Studier, men paa den Maade, at man ganske simpelt paa Forhaand havde et Resultat, som man vilde opnaa, og saa har man ved at regne baglæns, som jeg sagde i Gaar, faaet denne Arealfaktor frem. Det er det, jeg kalder et meget tilfældigt Grundlag, naar det skal bruges paa den Façon, som det bliver brugt paa i Øjeblikket.

Den højtærede Minister mente ikke, at Mandatfordelingen efter det nye Forslag var lagt i Ministerens Haand. Det, jeg har sagt derom, er, at der ikke i Loven staar noget om det; det er overladt til nogle mere mekaniske Regler at ordne dette Spørgsmaal, medens jeg har gjort den Anskuelse gældende, at i Spørgsmaalet om Mandatfordelingen maatte det være et Rigsdags-